

opusdei.org

Prelaadi kiri (september 2013)

Selle kirja taustaks on Maarja sündimise püha 8. Septembril, Püha Risti Ülendamispäha 14. Ja Maarja Valuema 15. Septembril.

20.09.2013

Minu armsaimad: hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi.!

Ma kirjutan teile Saksamaalt, kus peatun pärast reisi paljudesse Lõuna-Ameerika maadesse. Seal oli mul rõõm, kokku saada teie õdede ja

vendadega ning paljude teiste inimestega, kes on Opus Deile lähedal. Tänaigem ka Jumalat, sest tänu Maailma noorte päevadele võisime me järjekordselt kogeda, nagu ütles Benediktus XVI, et kirik alati noor ja ilus. Nii, nagu te olete mind neil päevil oma vaimus saatnud, tehke seda ka edaspidi, et see palju apostellikke vilju

kannaks.

Viimaste kuude jooksul oleme me erinevaid Credo punkte vaadelnud. Ristimise kaudu oleme me Kristuse lambatalli sisenenud ja nii tema karja lammasteks saanud. Hea Karjane hoolitseb iga oma lamba eest, eriti armu abil, mida ta meile teiste Sakramentide kaudu jagab: eelkõige Euhharistia, mis muudab meid iga korraga rohkem Kristuse sarnaseks, tema müstilise ihu liikmeteks, vaimuliku templi elavateks kivideks, mida on

elustanud Püha Vaim; ja
Pihisakrament, kus Jumal meile
patud andeks annab ja vaimuliku
võitluse jaoks uut jõudu kingib.

Mulle teeb rõõmu, vaadelda seda 8.
septembri, meie armsa Ema
sünnipäeva eelõhtul, sest Maarjas
näeme me täiuslikkuses sedasama
ideaali, mida meid on täide viima
kutsutud. Tegelikult on ta, kõigist
pattudest puutumata, täis armu ning
oma Pärispatuta Saamise pärast
Jumala Isa lemmik tütar, Püha Vaimu
tempel, määratud olema
Lihakssanud Sõna ema. Valmistugem
selleks pühaks lapseliku
armastusega, õnnitleme oma
armsaimat Neitsit kogu südamest ja
kingime talle heade lastena – kes me
ju olla soovime – oma lapseliku
armastuse ja meie vankumatu
truuduse tema poja Jeesuse vastu.
Proovigem eriti selle algava kuu
pidupäevadel – ja tegelikult alati -
temaga väga tihedalt ühenduses olla.

Ma tahaksin aga juhtida teie tähelepanu liturgilistele pühadele, mis seisavad kuu keskel: Risti ülendamine 14. septembril ja Maarja Valuema, sellele järgneval päeval – Maarja, kes seisis risti jalamil. Sellele päevale langeb ka armsa Alvaro nimetamine meie Isa järglaseks Opus Dei eesotsas.

Need on mälestuspäevad, mis on kirikuga väga tihedalt seotud, sest kirik ammutab oma pühitseva jõu Kristuse avatud küljest Ristil, tema Ema kaasabil, kes on *uus Eeva*, kes jumalikele nõuannetele toetudes Kristuse, kui *uue Aadamaga* inimkonna lunastamisel kaasa aitas. Seepärast nimetab Paavst Paul VI. teda ühe Vatikani II Kirikukogu istungi lõpul *Kiriku Emaks*: "see tähendab kogu jumalarahva emaks, nii usklike kui karjaste emaks, kes teda armsaimaks emaks kutsuvad. Me soovime, et nüüdsest peale kogu kristlik rahvas teda selle imelise

tiitliga kutsub ja austab”[1] See rõõmu, mida tundis meie Isa, kui ta Maarjat nii kutsuda sai, on kirjeldamatu, sest oma isiklikes pöördumistes austas ta teda juba ammu selle nimega.

Maarjas säravad kõrgeimas hiilguses kõik tähtsamad kiriku tundemärgid: tihe ühtsus Jumala ja inimestega; eriline pühadus; katoliiklus, mille kaudu on tema süda kõigile oma lastele avatud; samuti apostellikkus: Kutsun teid üles, järgnevatel nädalatel rõõmus nende tunnusjoonte peale mõtlema, millega me tunnistame, et kirikul ”on kaksteist aluskivi ning nende peal Talle kaheteistkümne apostli nimed. (Ilm.21,14); see on kindel ja purunematu; see on eksimatu, sest see toetub Tõele; Kristus juhib seda Peetruse kaudu ning teiste Apostlite abil, kes talle järgnevad – Paavsti ja Piiskoppide konverentsi kaudu.”[2]

Neitsi Maarjas ilmub see kiriku aspekt päevavalgele, sest tema oli see, kes Kaanas Galileas selleks eeldused lõi, et jüngrid Issandasse uskuma hakkasid, ning ta valmistas neid nende apostlikutsumuseks ette.

[3] Ristil olles pöördus Jeesus oma ema poole ja usaldas ta Apostlile, keda ta armastas ning seega samas ka kõigile jüngritele[4]. Sellele soovitusele truuks jäädes kogus Maarja Püha Vaimu ootuses jüngrid enda ümber.[5] On väga liigutav jälgida, kuidas ta ennast igaühele pühendas, kuidas ta nende esimesi samme Evangeeliumi kuulutamisel jälgis, nagu võime seda mõningate vanade kiriku tunnistuste põhjal teada. "Maarja ei innustanud mitte üksnes pühasid Apostleid ja tavalisi usklikke, kes kannatustes proovile pandi, vaid ta oli solidaarne kõigi pingutustega, toetas neid ja oli jüngritega nende kitsikuse, kannatuste ning vangistuste ajal vaimses ühenduses." [6] Taevas olles

jagab ta endiselt ja veelgi tugevamalt Kiriku apostolaadi ja kogu maailma jaoks vajalikke impulsse. Ta tugevdab karjaseid ja usklikke, et igaüks võiks vastavalt oma armuandidele Kristusest tunnistust anda ja nagu ütleb püha Paulus: *tema nime kanda rahvaste ja kuningate ja Iisraeli laste ette* [7], sinna, kus tema inimlik ja jumalik kutsumus teda iganes asetab.

Katoliku Kiriku Katekismus õpetab meile, et "kogu kirik on apostellik selles mõttes, et püsib püha Peetruse ja teiste apostlite järeltulijate kaudu algsel viisil usu- ja eluühenduses. Kogu kirik on apostellik selles mõttes, et see on lähetatud kogu maailma. Kõigil kiriku liikmetel on osadus selles lähetusülesandes, igaühel omal viisil." [8] Niisiis ei võiks keegi arvata, et see ülesanne, mille Apostlid said enne Kristuse Taevasseastumist, puudutaks ainult pühitsetud ametikandjaid: "Kirikus

on olemas erinevaid teenistusi, kuid kõik tegutsevad ühel eesmärgil: see on inimeste pühitsemine. Selles töös osalevad Ristimise ja Kinnitamise kaudu kõik kristlased. Kõik me peaksime selles kiriku missioonis vastutust tundma, mis on ju tegelikult Kristuse missioon. See, kes ei tunne vajadust hingesid päästa, kes ei ürita kõigest jõust, et Kristuse Nimi ja tema õpetus tuntuks ja armastatuks saaks, see ei ole kiriku apostellikkusest aru saanud.”[9]

Oma ametiaja esimestel kuudel on Paavst Frantsiskus väsimatult seda suurepärase ülesannet kristlastele meelde tuletanud. Ühel või teisel viisil kutsub ta meid endilt küsima: ”Kuidas me elame seda oma kirikuna-olemist? Kas me oleme elavad kivid või niiöelda väsinud, igavlevad, ükskõiksed kivid? Kas te olete näinud, kui halb on näha väsinud, igavlevat, ükskõikset kristlast? Sellisel kristlasel ei ole kõik

korras, sest kristlane peab olema elav, oma kristlaseks olemise pärast rõõmu tundma, ta peab elama seda ilu, et võib jumalrahva hulka kuuluda, mis on kirik. Kas me avame ennast Püha Vaimu tegutsemisele (...) või sulgume enestesse ja ütleme: "Mul on niigi palju teha, see ei ole minu ülesanne"?[10] Alles äsja esitas ta selle üleskutse erilise intensiivsusega noortele Maailma Noorte päevade lõpus Rio de Janeiros, ning tema sõnumi võib võtta kokku kolme sõnaga: "Minge – kartmata – teenige." Ning ta lisab veel: "Kuid pange tähele! Jeesus ei ole öelnud, et minge siis, kui te tahate, kui teil aega on, vaid ta ütles: "Minge ja tehke kõik rahvad minu jüngriteks." Usukogemusi jagada, usust tunnistust anda, Evangeeliumi kuulutada on ülesanne, mille Issand on andnud kogu kirikule, ka sinule; see on käsk, mis ei sünni tahtmisest valitseda, ega võimuihast, vaid see tuleb armastuse jõust, tõsiasjast, et

Jeesus oli esimesena meie keskel ja (...) andis ennast täielikult. Ta andis oma elu, et meie pääseksime.”[11]

Leige kristlane, passiivne kristlane
”ei ole veel aru saanud, mida Kristus
meilt kõigilt ootab. Kristlane, kes
ainult oma asjade eest hoolt kannab
ja kellele teiste pühadus korda ei
lähe, ei armasta Jeesust kogu
südamest. Apostolaat ei ole ainult
hierarhiat, preestreid või
orduliikmeid puudutav ülesanne.
Issand ootab meilt kõigilt, et me oma
eeskuju ja sõnadega selle armutulva
vahendajateks oleksime, mis igavesse
ellu voolab.”[12] Püha Josemaria
õpetas seda juba Opus Dei asutamise
esimestest hetkedest peale, kui olulist
osa kiriku missioonis, mille ta
Jumalalt sai. Tal oli konkreetne
sõnum tavaliste kristlaste jaoks;
tavaliste meeste ja naiste jaoks, kes
otsivad oma jumalikku kutsumust
tavaliste maiste olukordade keskel,
kes pühendavad ennast jumalariigi

levitamisele. ”Pea meeles, mu poeg, et sa ei ole lihtsalt üks hing, mis ühineb teiste hingedega selleks, et korda saata midagi head.

Seda on palju... kuid ikkagi vähe. Sa oled apostel, kes täidab Kristuse ülimat käsku.”[13]

On kaks tingimust, mis on eelkõige vajalikud selleks, et usklike osalemine kiriku apostellikus missioonis vilja kannaks: kuulekus Püha Vaimu sisendustele ja tihe ühendus Paavsti ja apostellikul toolil seisvate piiskoppidega. Mõlemad tingimused on vältimatud.

„Püha Vaim – nagu ütles Paavst Paul VI – Evangeliseerimise esmane taganttõukaja”[14], ta virgutab meid Evangeeliumi kuulutama ja nii teeb ta kõigiga, kes on kirikus.

”Evangeliseerimine on armu tegu ja kiriku tegelik kutsumus, selle sügavaim identiteet. Kirik on olemas selleks, et evangeliseerida.”[15] See

kehtib iga kristlase kohta. Me elame selleks, et taevasse jõuda ja palju inimesi sinna kaasa võtta.

Pöördugem Püha Vaimu poole ja palugem temalt valgust ja jõudu, et alati täita ja edasi viia

Uusevangeliseerimise ülesannet, mis meile on usaldatud. ” Selleks et evangeliseerida, on jällegi hädavajalik enda jaoks Jumala Vaimu horisondid avada, kartmata, mida ta meilt palub ja kuhu ta meid viia võib. Usaldagem teda! Ta annab meile võimalusi oma usku praktiseerida ja tunnistada ning valgustab nende südameid, kellega me

kohtume.”[16]

Millist rõõmu valmistab see, kui võime olla osalised selles, et järjest rohkem ja rohkem inimesi Jeesust tundma õpivad ja teda armastavad! Ärgem aeglustagem oma kõnnakut võimalike raskuste ees; otsigem veel

enam kui esimesed kristlased, varjupaika Maarja hõlma all, tehkem endid järjest enam Püha Vaimu valjuhääldajateks, ükskõik kus me ka ei oleks: oma kristliku käitumisega, abistava sõnaga, mille me õigel ajal mõne inimese kõrva sosistame, mis mõjub tänu selle avatusele ja siirusele, millele me pürgime suhetes kõigi inimestega.

Teine tingimus on ühtsus Paavsti ja piiskoppidega – ühtsus palvesoovides ja palvetes. Ma tuleksin jälle tagasi, sest ainult ühenduses Peetrusega ja Peetruse juhtimisel ühenduses Piiskoppide kolleegiumiga, võime me kirikut mõjuvalt teenida. ”Nii aitame me kaasa, et apostolaati kõigi silme eest nähtavamaks muuta, kui ma alati tunnistame oma ühtsust Paavstiga, mis on samaaegselt ühtsus Peetrusega, ning väljendame talle oma truudust. Armastus Püha Isa vastu – nagu kirjutas meie Isa – peab olema meis nagu jumalik kirk, sest

temas näeme me Kristust. Kui me palves Jumala poole pöördume, selgineb meie pilk, mis sageli mõistmatute sündmuste taga ebaselgeks jääb või muret valmistab ning pisaraid silmle toob, ning me võime Püha Vaimu ära tunda.”[17]

Armastuses Risti vastu leiame me jõu, et ilma umbusalduse ja kompleksideta maailm taas Kristuse jalgade ette tuua. Risti ülendamise püha, risti austamise pidupäev näitab täpselt: et tee pühadusele kulgeb vabatahtliku ja rõõmsa füüsilise või vaimse risti vastuvõtmise kaudu, mille Jumal meie ellu saadab: **per crucem ad lucem** , palus meie Isa. Kui Maarja on meiega, on Rist rõõmus; selle puul õitsevad roosid – nii, nagu puust ristidel meie kabelites - , ka siis, kui seal leidub okkaid. Nii on vaatamata meie väiksusele see rõõm, koos Jeesusega inimeste päästmises

osaleda, suurem, kui ükskõik milline valu!

Nüüd ootavad mind Roomas jälle paljud ülesanded, mis on vaja lahti pakkida ja läbi viia. Muuhulgas ka Don Alvaro õndsakskuulutamise ettevalmistused ning ka see kuupäev ei ole veel kindlaks määratud.

Palvetagem eriti nende intentsioonide eest ja kasutage veel järelejäänud aega, et tema isikut ja tema kirjutisi veel paremini tundma õppida; ning samuti tänada tema vastuse eest ning vankumatu truuduse eest Pühimale Kolmainsusele, Opus Dei vaimsusele ja meie Isale.

Palvetagem ka haigete eest, Opus Dei eest ja kõigi eest, et nad oskaksid Kristuse ristiga ühineda ja nii aktiivsemalt kaasa aidata, et Kristuse lunastus kõigile inimestele osaks saaks.

Ma õnnistan teid kogu oma
armastusega!

Teie Isa

+Javier

Solingen, 1.09.2013.a.

(1) Paul VI., Jutlus Kirikukogu
kolmanda istungi lõpus, 21.11.1964,
Nr. 25

(2) KKK, Nr. 869

(3) Jh 2, 11; Mk 3, 13 - 15

(4) Jh 19, 26 - 27

(5). Ap 1, 12 - 14

(6) Hl. Maximus Usutunnistaja,
Maarja elu VIII, 97 („Testi mariani
del primo millennio“, Roma 1989, 2,
S. 260)

(7) Ap 9, 15

(8) KKK, Nr. 863

(9) Püha Josemaria, Jutlus, Lojaalne kirikule, 4.6.1972

(10) Paavst Frantsiskus, Jutlus
Üldaudientsil, 26.6.2013

(11) Paavstst Frantsiskus, Jutlus
Maailma Noortepäevade Missal Río de Janeiros, 28.7.2013

(12) Püha Josemaria, Jutlus, Lojaalne kirikule, 4.6.1972

(13) Püha Josemaria, Tee, Nr. 942

(14) Paul VI. Apostellik kirjutis,
Evangelii nuntiandi, 8.12.1975, Nr. 75

(15) Sama., Nr. 14

(16) Paavst Frantsiskus, Jutlus
Üldaudientsil, 22.5.2013

(17) Püha Josemaria, Jutlus,Lojaalne kirikule, 4.6.1972

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-september-2013/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadikiri-september-2013/) (09.08.2025)